

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Csp/136/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320205912
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2024:4320205912.8

Uznesenie

16Csp/136/2020

Okresný súd Levice v spore žalobcu: DPS financial consulting, s. r. o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpeného advoconsulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 47 253 428, proti žalovanej 2/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., t. č. bytom D. B. XX, XXXXX B., E. B. F., o zaplatenie 17.079,24 eura, takto

rozhodol:

16Csp/136/2020

- I. Súd vyhlasuje, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavuje.
- II. Žalovanej 2/ sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.12.2020 pôvodne domáhal, aby súd zaviazal žalovaného 1/ a žalovanú 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 20.710,26 eura, ako aj náhradu trov konania.

2. Okresný súd Levice platobným rozkazom sp. zn.: 16Csp/136/2020 – 77 zo dňa 19.01.2021 zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 20.710,26 eura a zároveň na zaplatenie trov konania a trov právneho zastúpenia. Uvedený platobný rozkaz bol žalovanému 1/ doručený dňa 27.01.2021, žalovanej 2/ sa ho do vlastných rúk nepodarilo doručiť. Dňa 01.02.2021 bolo súdu doručené späťvzatie žaloby voči žalovanému 1/ v celom rozsahu a späťvzatie žaloby voči žalovanej 2/ v časti o zaplatenie sumy 3.631,02 eura. Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn.: 9CoCsp/23/2021 – 117 zo dňa 15.07.2021 pripustil späťvzatie žaloby voči žalovanému 1/ a voči žalovanej 2/ čo do sumy 3.631,02 eura, platobný rozkaz súdu prvej inštancie zo dňa 19.01.2021 sp. zn.: 16Csp/136/2020 – 77 voči žalovanému 1/ v celom rozsahu a voči žalovanej 2/ čo do sumy 3.631,02 eura zrušil a konanie v tomto rozsahu zastavil. Žalovanému 1/ zároveň priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a o trovách konania voči žalovanej 2/, uložil súdu prvej inštancie rozhodnúť pri rozhodovaní vo veci samej. Uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 9CoCsp/23/2021 – 117 zo dňa 15.07.2021 nadobudlo právoplatnosť dňa 01.09.2021.

3. Okresný súd Levice následne uznesením sp. zn.: 16Csp/136/2020 – 177 zo dňa 28.11.2022, platobný rozkaz sp. zn.: 16Csp/136/2020 – 77 zo dňa 19.01.2021 v zostávajúcej časti a teda v časti o zaplatenie sumy 17.079,24 eura voči žalovanej 2/, s poukazom na § 266 ods. 3 CSP zrušil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.12.2022.

4. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.11.2023 vzal žalobu v časti uplatnených nákladov dražby v rozsahu 2.668,98 eura späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

5. Súd podľa § 116 ods. 1 CSP vykonal úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovanej 2/ a zo spisu vedeného pred tunajším súdom pod sp. zn.: 17P/54/2019 zistil, že žalovaná 2/ sa už v októbri 2019 zdržiavala v Nemeckej spolkovvej republike, kde jej súd napokon žalobu vo veci sp. zn.: 16Csp/136/2020 spolu s uznesením sp. zn.: 16Csp/136/2020 – 312 zo dňa 06.12.2023 prostredníctvom dožiadaného nemeckého justičného orgánu dňa 13.01.2024 úspešne doručil. Žalovaná 2/ reagovala listom doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.01.2024, v ktorom uviedla, že bola iba ručiteľka svojmu bývalému manželovi, banka jej byt vzala a predala. Pôžičku si vzal jej bývalý manžel, ona bola iba ručiteľka. Nemá 20.000,- eur na zaplatenie jeho dlhu, pretože je živiteľka dvoch detí a k tomu čaká teraz tretie dieťa a je nezamestnaná.

6. Súd postupujúc podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach doručil žalovanej 2/ poučenie podľa čl. 26 ods. 2 nariadenia, ktoré jej bolo doručené prostredníctvom dožiadaného nemeckého justičného orgánu dňa 11.04.2024. Žalovaná 2/ sa po doručení poučenia k žalobe či prebiehajúcej konaniu nijako nevyjadřila.

7. Súd v rámci zisťovania skutočného pobytu žalovanej 2/ tiež zistil, že žalovaná 2/ má od 02.08.2005 hlásený trvalý pobyt na adrese C. XX. Z obce C. bola dňa 31.10.2023 zistená informácia, že žalovaná 2/ je prihlásená k trvalému pobytu na adrese C. XX, tam sa však už ale viac rokov nezdržuje a mala by sa zdržiavať v Nemeckej republike na im neznámom mieste. Elektronickou lustráciou žalovanej 2/ v Sociálnej poisťovni ku dňu 14.12.2020 bolo zistené, že žalovaná v Sociálnej poisťovni vedená nie je, nie sú jej súčasne vyplácané ani žiadne dávky. Zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, oddelenie sprostredkovania práce bolo súdu dňa 03.11.2023 oznámené, že žalovaná 2/ bola naposledy vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 12.03.2014 do 04.11.2014. Z referátu prvého kontaktu pre HN, NV, ŠSD Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice bolo súdu dňa 06.11.2023 a 21.03.2024 oznámené, že žalovaná 2/ nie je poberateľkou štátnych sociálnych dávok. Sociálna poisťovňa, pobočka Levice súdu dňa 16.11.2023 oznámila, že žalovaná 2/ nie je registrovaná v Sociálnej poisťovni ani ako zamestnanec ani ako samostatne zárobkovo činná osoba a že dávky v nezamestnanosti nepoberá. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately zo dňa 26.03.2024 vyplýva, že žalovaná 2/ žije od roku 2019 spolu so svojimi maloletými deťmi v Nemecku, v meste B., pričom obe maloleté deti tam od októbra 2019 aj navštevujú školské zariadenia. Dopytom do Union zdravotnej poisťovne, a.s. súd ďalej zistil, že žalovaná 2/ bola poistencom zdravotnej poisťovne od 01.01.2019 do 31.08.2020. Dôvodom ukončenia poistného vzťahu na Slovensku bola práca v zahraničí – Nemecko.

8. Podľa § 161 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

9. Podľa § 161 ods. 2 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 9 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

11. Predmetom sporu je záväzkový vzťah, ktorý medzi stranami sporu vznikol titulom Zmluvy o splátkovom úvere uzavretej dňa 26.11.2015 podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd v konaní ďalej zistil, že žalovaná 2/ žije od októbra 2019 v Nemeckej spolkovvej republike, preto súd skúmal, či predmetný spor patrí do právomoci súdu Slovenskej republiky podľa § 9 CSP. Otázka právomoci patrí medzi procesné podmienky na strane súdu, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti a to v ktoromkoľvek štádiu konania. Ak súd dospeje k záveru, že spor alebo vec nepatrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, ktorý má za následok zastavenie konania. Keďže konanie v predmetnej veci bolo začaté dňa 14.12.2020, aplikujú sa naň ustanovenia o právomoci podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, pričom obligatórna právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv je upravená v 4. oddieli, v článkoch 17, 18 a 19 Nariadenia.

12. Podľa článku 18, ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo – bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka – na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa.

13. Podľa článku 18, ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

14. Podľa článku 62, ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, na ktorého súdy bola vo veci podaná žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

15. Podľa článku 26, ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

16. Podľa článku 26, ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, vo veciach uvedených v oddieloch 3, 4 alebo 5, v ktorých je žalovaným poisťník, poistený, oprávnený z poistenia, poškodený, spotrebiteľ alebo zamestnanec, súd pred založením si právomoci podľa odseku 1 zabezpečí, aby bol žalovaný poučený o svojom práve namietat absenciu právomoci súdu a o dôsledkoch jeho účasti alebo neúčasti na konaní.

17. Podľa článku 28, ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

18. Medzi pojmi trvalý pobyt a bydlisko je pojmová diverzifikácia, nejde o synonymá. V zmysle konštantnej judikatúry sa za bydlisko považuje miesto resp. krajina, v ktorej osoba v prevažnej miere žije s úmyslom sa tam trvale zdržiavať, teda kde sa osoba zdržiava a kde má sústredné svoje najdôležitejšie záujmy. Podľa uznesenia Súdneho dvora z 3. septembra 2020 vo veci C-98/20 mBank S.A. proti PA, pojem „bydlisko spotrebiteľa“ použitý v článku 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a uznávaní rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že označuje bydlisko spotrebiteľa ku dňu podania žaloby. Ako už súd uviedol, žalovaná 2/ má síce na území Slovenskej republiky evidovaný trvalý pobyt, avšak od októbra 2019 sa zdržiava na území Nemeckej spolkovej republiky, kde jej dve maloleté deti od uvedeného obdobia aj navštevujú školské zariadenia, čomu nenasvedčujú nielen skutočnosti vyplývajúce z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately zo dňa 26.03.2024, ale aj skutočnosti vyplývajúce z konania prebiehajúceho pred tunajším súdom vedeným pod sp. zn.: 17P/54/2019. Dôvodom ukončenia verejného zdravotného poistenia žalovanej 2/ na území Slovenskej republiky dňa 31.08.2020 bol výkon zamestnania v cudzine, konkrétne v Nemeckej spolkovej republike, pričom podľa tvrdenia žalovanej 2/, je v súčasnosti nezamestnaná. Žalovaná 2/ si v mieste svojho bydliska v Nemeckej spolkovej republike súdne zásielky riadne preberá, v tejto krajine si prevzala aj rozhodnutie v konaní vedenom pod sp. zn.: 17P/54/2019. Žalovaná 2/ nie je na území Slovenskej republiky registrovaná ani ako zamestnanec a ani ako samostatne zárobkovo činná osoba, pričom nie je ani poberateľom dôchodkových, nemocenských, úrazových a ani dávok vyplácaných v nezamestnanosti. Na základe zistených skutočností tak dospel súd k záveru, že žalovaná 2/ mala v čase začatia konania svoje bydlisko, teda obvyklé centrum svojich záujmov v Nemeckej spolkovej republike, kde aj v súčasnosti so svojimi maloletými deťmi a partnerom žije, pričom na uvedenom nič nemení ani to, že má hlásený pobyt na území Slovenskej republiky a že si svoju povinnosť vyplývajúcu z § 6 ods. 1 Zákona o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky nesplnila. V zmysle uvedených skutočností

tak dospel súd k záveru, že bydliskom žalovanej 2/ je Nemecká spolková republika, v dôsledku čoho tak nie je daná právomoc súdu Slovenskej republiky podľa článku 18, ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012.

19. Právomoc súdu Slovenskej republiky je však v zmysle čl. 26 Nariadenia daná aj vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24. Súd pred založením si právomoci podľa odseku 1 zabezpečí, aby bol žalovaný poučený o svojom práve namietat absenciu právomoci súdu a o dôsledkoch jeho účasti alebo neúčasti na konaní.

20. Súd síce doručil žalovanej 2/ žalobu a jej prílohy, potvrdenie, poučenie podľa § 292 CSP, uznesenie podľa § 167 ods. 2 CSP ako aj ďalšie listiny tvoriace obsah spisu, na čo žalovaná reagovala vyjadrením v tom zmysle, že bola len ručiteľkou v predmetnom záväzkovom vzťahu, avšak súd ju podľa čl. 26 ods. 2 Nariadenia 1215/2012 o práve namietat absenciu právomoci súdu a o dôsledkoch jej účasti alebo neúčasti na konaní nepoučil. Tento procesný nedostatok súd následne odstránil doručením poučenia podľa čl. 26 ods. 2 nariadenia žalovanej 2/ dňa 11.04.2024, na čo už žalovaná 2/ žiadnym spôsobom nereagovala. Keďže prvotné vyjadrenie žalovanej 2/ pre nesplnenie poučovacej povinnosti nemožno považovať za zúčastnenie sa žalovanej 2/ na konaní v zmysle článku 26 ods. 1 nariadenia, pričom po poučení zo strany súdu sa žalovaná 2/ k žalobe ani k prebiehajúcemu konaniu nijakým spôsobom nevyjadrila, právomoc súdu Slovenskej republiky v danej veci podľa čl. 26 Nariadenia založiť nemožno.

21. Vzhľadom na skutočnosť, keď spor, ktorý je predmetom tohto konania, nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, keď žalovaná 2/ je žalovaná na súde iného členského štátu, než kde má svoje bydlisko a za súčasného stavu, keď sa žalovaná 2/ konania v zmysle čl. 26 ods. 1 Nariadenia nezúčastnila, postupoval súd podľa čl. 28 ods. 1 Nariadenia a vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie vo veci podľa § 161 ods. 2 CSP zastavil.

22. Podľa § 262 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 256 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

24. Nárok na náhradu trov konania posúdil súd podľa § 256 CSP, keď žalobca iniciovaním súdneho konania na súde, ktorý nemá právomoc vo veci konať, zavinil zastavenie konania. Nakoľko však žalovanej 2/ v súvislosti s týmto konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli, rozhodol súd tak, že žalovanej 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).